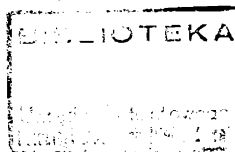

14 sierpnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

642f 17/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7604.

Dag Agnar Engström
(Stockholm, Szwecja).

Kl. 42 d. 3/05
112, 7/00
642f 17/28

Urządzenie do rejestracji kartogramowej.

Zgłoszono 21 sierpnia 1925 r.

Udzielono 21 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 23 sierpnia 1924 r. dla zastr. 1—3; 15 kwietnia 1925 r. dla zastr. 4 (Szwecja).

Wynalazek dotyczy urządzenia do rejestracji, opartego na tem, że pojedyncze kartki wkładają się nie do pudełek lub skrzynek, lecz, będąc połączone łańcuchowo w jedno pasmo, nawijają się na cewki i przechowują się w stanie nawiniętym. Gdy kartka ma być obejrzaną lub coś na niej odnotowane, odnośną cewkę nadziewa się na wałek i umieszcza obok drugiej cewki na wałku osadzonym w skrzynce lub oprawie. Daje to możliwość dowolnego rozwijania pasma i nawijania go na drugą cewkę, ponownego nawinięcia go zpowrotem i umożliwia obejrzenie każdej poszczególnej kartki pasma.

Wałki, podtrzymujące cewki, obracają się ręcznie, lecz można również wprowa-

dzać je w ruch zapomocą małego silnika elektrycznego. W wypadku pierwszym wprowadza się między korbę ręczną i wałek układ trybów, który nadaje wałkowi wymaganą szybkość. Urządzenie posiada bezwzględna przewagę nad innemi rejestratorami, w których karty trzymane są w skrzynkach, a mianowicie poszczególnych kartek nie można niedostrzegalnie wyciągać lub zamieniać, jak to ma miejsce w znanych urządzeniach, ponadto nawinięte pasmo można opieczętować dla uniemożliwienia dostępu bez uszkodzenia pieczęci. Dlatego też nowe urządzenie daje lepszą rękojmię bezpieczeństwa przeciwno nadużyciom z kartkami i jest wsku-

tek tego bardzo użyteczne do celów buchalteryjnych.

Dalsza zaleta nowego urządzenia polega na tem, że może się ono mieścić na półkach, etażerkach i wogóle wszędzie, gdzie jest wolne miejsce. Odpada potrzeba posługiwania się skrzynkami specjalnych kształtów, dzięki czemu osiąga się znaczną oszczędność w kosztach. Nawinięte karty nie wymagają również wiele miejsca, tak że urządzenia te nadają się do biur, archiwów, banków i podobnych instytucyj, gdzie rejestrowany materiał powinien być przechowany do późniejszego użytku.

Na rysunku, przedstawiającym jedną z postaci wykonania wynalazku fig. 1 przedstawia sposób połączenia kartek w pasma, fig. 2—skrzynkę w skali mniejszej do nawijania i rozwijania kartek. Skrzynka posiada w pokrywie otwór dla ułatwienia np. notatek na przesuwających się kartkach.

Kartki 15 stanowią ogniwa łańcucha i połączone są ze sobą w sposób luźny. W przedstawionej postaci wykonawczej każda kartka posiada wzdłuż jednego brzegu szereg otworów w kształcie litery T, wzdłuż drugiego zaś szeregu szereg haczyków, tak iż haczyki jednej kartki trafiają w otwory kartki sąsiedniej, co daje możność ich rozszczepiania. Można więc w razie potrzeby wyjąć każdą poszczególną kartkę z łańcucha i włożyć ją ponownie. Fig. 2 przedstawia złożone z kartek pasmo łańcuchowe, umieszczone na dwóch wałkach 6, 7 w skrzynce 10. Wałki posiadają korby ręczne 8, 9 i spoczywają w wykrojach 11, 12 w ściankach skrzynki, można je przeto łatwo wyjmować.

Pasma kartek przechodzi po stole 13 pod okienkiem 14 w pokrywie 16. Stół ten służy za podporę przy notowaniu na kartkach. Dla wyjęcia lub włożenia kartki w pasma wystarcza rozłączyć łańcuch przez otwór 14 na stole, odczepić odnośną kartkę i zahaczyć nową.

Dla ułatwienia odnajdywania potrzebnych kartek zastosowano następujące urządzenie. W pobliżu okienka w pokrywie skrzynki mieści się wskaźnik odpowiadający długością szerokości kartogramy i leżący prostopadle do kierunku ruchu kartek. Ten wskaźnik odpowiada np. alfabetycznemu. Szerokość kartek zostaje przeto podzielona na paski, odpowiadające poszczególnym literom. Każda kartka odpowiednią farbą na pasku, odpowiadającym początkowej literze napisu kartki, zostaje oznaczona linią biegnącą w kierunku łańcucha, przyczem na pasku, odpowiadającym drugiej literze napisu, robi się linią innej barwy. Do woli można robić dalsze linie w różnych barwach, z których każda odpowiada następującej literze.

Gdy kartki, związane w ten sposób i ułożone według napisów w porządku alfabetycznym zostaną przenoszone z jednej cewki na drugą, to barwne linie będą biegły równomiernie z kartki na kartkę ze skośnym stopniowo zwiększającym się przesunięciem w stronę łańcucha. Aby odnaleźć kartkę z odpowiednim napisem, trzeba przedewszystkiem zwrócić uwagę na kolorową linię odnośnej początkowej litery i gdy ta linia stanie naprzeciwko literze wskaźnika, będącej początkową literą napisu, to potrzebna kartka znajduje się pomiędzy kartkami, które mijają wskaźnik po danej linii barwnej. Przy dalszem nawijaniu pasma zwraca się uwagę na linię, która odpowiada literze napisu, dopóki linia ta nie stanie naprzeciwko drugiej literze wskaźnika. Można dokonywać to samo z następującymi literami napisu odpowiadającymi linjom kolorowym. Z chwilą zbliżania się potrzebnej kartki zmniejsza się szybkość obrotową, by łatwiej odróżnić napis na kartce.

Urządzenie to można stosować w rozmaitych odmianach: można używać zamiast linii kolorowych inne odznaki i grupować kartki według ich treści w sposób

odmienny, wybierając na przykład dla linii kolorowych inne znaki zamiast liter.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do rejestracji kartograficznej, znamienne tem, że związane kartki nawijają się na cewki, przyczem oddzielne kartki są połączone w taki sposób, że można je wyjmować, łącząc jednak ze sobą kartki pozostałe.

2. Urządzenie do rejestracji według zastrz. 1, znamienne tem, że kartki posiadają haczyki i otwory do szepiania.

3. Urządzenie do rejestracji według zastrz. 1, znamienne tem, że po ułożeniu do skrzynki cewek z pasmem kartek oraz przy przewijaniu kartek z jednej cewki na drugą, można je kontrolować przez odpowiedni otwór.

4. Urządzenie do rejestracji według zastrz. 3, znamienne tem, że skrzynka lub podobne urządzenie zaopatrzone jest w alfabetyczny lub inny wskaźnik o szerokości pasma, umieszczony w położeniu skośnem do pasma, przyczem pojedyncze kartki pasma posiadają jednakowe widoczne kreskowanie, które wskazuje, do jakiej grupy lub klasy kartek należy i jakiemu położeniu odnośnej kreski wskaźnika odpowiada, tak, że przy rozwijaniu i przenoszeniu pasma z jednej cewki na drugą, dzięki przesuwaniu kresek kartek względem kresek wskaźnika, kreski wskazują, gdy nadchodzi klasa lub grupa, w której się znajduje potrzebny kartogram.

Dag Agnar Engström.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

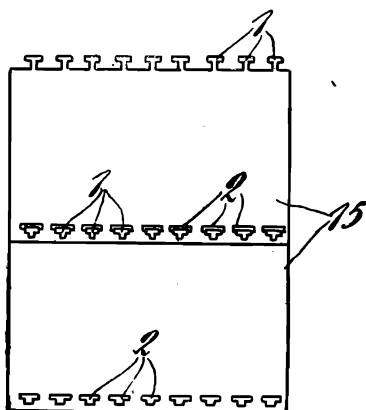

Fig.2.

